

ΣΤΟ ΚΕΝΟ ΤΗΣ - LEMALE ET HA'HALAL

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Ράμα Μπερστάιν

Ηθοποιοί: Χάντας Γιάρον, Ρενάνα Ραζ, Γίφτας Κλάιν

Φωτογραφία: Asaf Sudri

Μοντάζ: Sharon Elovic

Ήχος: Avin Aldema

Μουσική: Yitzhak Azulay

Κοστούμια: Chani Gurewitz

Χώρα: Ισραήλ (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 90'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Φεστιβάλ Βενετίας 2012

* Βραβείο SIGNIS στην Rama Burshtein

* Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού στην Hadas Yaron

* Υποψήφιο για Χρυσό Λέοντα

- Επτά Βραβεία Ισραηλινής Ακαδημίας Κινηματογράφου 2012 (Καλύτερης ταινίας, Καλύτερης σκηνοθεσίας, Α' Γυναικείου ρόλου, Β' Γυναικείου ρόλου, Καλύτερης Cinematography, Καλύτερου Σεναρίου και Καλύτερου Μακιγιάζ)

- Βραβείο Καλύτερης ταινίας στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Σάο Πάολο 2012

- Επίσημη πρόταση Ισραήλ για Όσκαρ Καλύτερης

Ξενόγλωσσας ταινίας 2013

- European Film Awards 2013, Βραβείο Carlo di Palma στον Asaf Sudri

- Haifa International Film Festival 2012, Βραβείο Φωτογραφίας στον Asaf Sudri

- Palm Springs International Film Festival 2013, Βραβείο FIPRESCI Καλύτερης Ξενόγλωσσας Ταινίας στην Rama Burshtein

- Sao Paulo International Film Festival 2012, Βραβείο Καλύτερης Ταινίας.

Μια 18χρονη Ισραηλινή, μέλος της θρησκευτικά αυστηρής χασιδικής κοινότητας, πιέζεται να παντρευτεί τον άντρα της μεγαλύτερης αδερφής της που πέθανε πάνω στη γέννα.

Ο κοινωνικός νόμος, το ανθρώπινο πάθος και μια ψύχραιμη ματιά σε ένα άγνωστο γειτονικό μας "σύμπαν". Εξαιρετικά ώριμο το σκηνοθετικό ντεμπούτο της πιστής στον Ιουδαϊσμό Ράμα Μπερστάιν, ενώ η Χάντας Γιαρόν απέσπασε δίκαια το Βραβείο Γυναικείας Ερμηνείας στο περσινό Φεστιβάλ Βενετίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Η ιστορία μιας χασιδικής οικογένειας από το Τελ Αβίβ. Η δεκαοχτάχρονη Σίρα, είναι η μικρότερη κόρη και σύντομα πρόκειται να παντρευτεί έναν νεαρό άνδρα

της ίδιας ηλικίας και κοινωνικής τάξης, τον οποίο έχει επιλέξει γι' αυτή η οικογένειά της. Η ίδια είναι προετοιμασμένη και ενθουσιασμένη, έστω κι αν δεν έχει γνωρίσει ακόμα από κοντά τον μελλοντικό της σύζυγο. Ξαφνικά, η 28χρονη αδερφή της, Εσθέρ πεθαίνει κατά τη διάρκεια του τοκετού στο πρώτο της παιδί. Το πένθος και ο πόνος της απρόσμενης οικογενειακής τραγωδίας οδηγούν στην αναβολή των σχεδίων για τον γάμο της Σίρα. Το μόνο που δίνει ευτυχία πια στο σπίτι τους είναι το μωρό που κατάφερε να κρατηθεί στη ζωή. Σύντομα, ένα άλλο έθιμο κοινωνικό και θρησκευτικό διαταράσσει τη ζωή της οικογένειας: ο χήρος πατέρας του μωρού ειθίσαι να παντρεύεται σύντομα, όχι μόνο για να έχει σύντροφο, αλλά και για να μεγαλώσει το παιδί με μητέρα. Γρήγορα, ο Γιοχάι, ο χήρος άνδρας της Εσθέρ έχει πρόταση να παντρευτεί μια χήρα από το Βέλγιο. Ωστόσο, όταν η μητέρα της Εσθέρ, αντιλαμβάνεται ότι ο γαμπρός της σκέφτεται να φύγει από τη χώρα και να πάρει μακριά το μονάκριβο εγγόνι της αντιπροτείνει να παντρευτεί την άλλη της κόρη. Η Σίρα καλείται να αποφασίσει αν θα παντρευτεί τον άντρα της αδερφής της, ώστε να μεγαλώσει το παιδί με μία μητέρα από την οικογένεια της φυσικής του μαμάς και κατ' επέκταση να διαλέξει ανάμεσα σε αυτό που λέει η καρδιά της και σε αυτό που επιτάσσουν οι οικογενειακές υποχρεώσεις...

Η κινηματογραφική αυτή δημιουργία της Rama Burshtein είναι οπωσδήποτε **κάτι το ιδιαίτερο** όπως άλλωστε είναι και η ζωή της δημιουργού της. Η ταινία της αποτυπώνει με σχεδόν ντοκιμενταριστική ψυχρότητα την απαιτητική ζωή και τις φοβερές ιδιαιτερότητες της καθημερινότητας στα ενδότερα της χασιδικής υπέρ-ορθόδοξης κοινότητας ιδιαίτερα για τις γυναίκες.

Αυτό το οποίο μεταφέρει στον θεατή έχει ουσιαστικό ενδιαφέρον καθώς ξεδιπλώνει έναν εξαιρετικά απαιτητικό τρόπο ζωής που ακολουθείται χωρίς να υπάρχει πλέον στις σύγχρονες συνθήκες κανένα από τα αίτια τα οποία διαμόρφωσαν ιστορικά την συγκεκριμένη συμπεριφορά στην ισραηλινή διασπορά ως έναν τρόπο επιβίωσης στα ιδιαίτερα εχθρικά περιβάλλοντα όπου διαβίωσαν κατά την διάρκεια των δύο χιλιετιών.

Το φιλμ αναδίδει μια ιδιαίτερη πνευματικότητα την οποία μεταφέρει στον θεατή με έναν πραγματικά υπερβατικό τρόπο μέσα από ένα συναίσθημα γαλήνης.

Πραγματικά η παρακολούθηση της ταινίας χωρίς προκαταλήψεις ξεδιπλώνει μπροστά μας έναν **άγνωστο κόσμο** που αξίζει τον σεβασμό αν όχι την κατανόησή του.

Μια ταινία που παρά το διόλου συμβατικό περιεχόμενο της αξίζει να την παρακολουθήσει κανείς και πιθανόν να αποτελέσει μια ξεχωριστή εμπειρία!

... και μια συνομιλία με την Rama Burshtein

Είχα την ευκαιρία να συναντήσω και να συνομιλήσω με την Burshtein, μια γυναίκα που πραγματικά εντυπωσιάζει, το 2012 κατά την διάρκεια της 53ης διοργάνωσης του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης όπου παρουσιάστηκε η ταινία της.

Έχοντας κάνει μια πραγματικά εντυπωσιακή κίνηση να εγκαταλείψει την συμβατική ζωή της στην Νέα Υόρκη και μετέπειτα στο Ισραήλ και να ενταχθεί στον υπερβολικά απαιτητικό τρόπο ζωής του χασιδικού

υπέρ-ορθόδοξου Ιουδαϊσμού τον οποίο και ακολουθεί με ευλάβεια.

Είναι χαρακτηριστικό ότι κατά την συνάντησή μας αρνήθηκε ακόμη και την απλή χειραψία μιας και η πίστη της απαγορεύει την σωματική επαφή μιας γυναίκας με οποιονδήποτε άνδρα εκτός του πολύ στενού συγγενικού κύκλου!

Κατά την συνομιλία μας υπογράμμισε την πολύ μεγάλη σημασία την οποία αποδίδουν όλοι οι συμπατριώτες της σε μια επίσκεψη στην Θεσσαλονίκη την οποία θεωρούν μια δεύτερη πατρίδα τους.

Στην ερώτησή μου για το τι θεωρεί ότι μπορεί να σημαίνει η ταινία της για λαούς, θρησκείες και πολιτισμούς τόσο διαφορετικούς από τον δικό της όσο ο ελληνικός η απάντησή ήταν πειστική μέσα στην απλότητά της: «Τα μηνύματα της αποδοχής του εφήμερου του γήινου περάσματος μας και η αποδοχή ότι η υπακοή στους πατροπαράδοτους κανόνες είναι ένα μοναδικό μονοπάτι για να βρει ο καθένας την προσωπική του γαλήνη, είναι πανανθρώπινα και διαχρονικά. Και με αυτόν τον τρόπο θα είναι χρήσιμα σε κάθε θεατή ιδιαίτερα σε μια κοινωνία που δοκιμάζεται όπως δοκιμάζεται και σήμερα όπως και πάντοτε η Ιουδαϊκή κοινότητα και που αυτή η πίστη μας κράτησε πάντα».

Λόγια που αν και μπορεί κανείς να μην τα δέχεται, κερδίζουν όπως και αυτός που τα αρθρώνει κερδίζει τον σεβασμό του συνομιλητή. Με κάθε σεβασμό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΜΜΑΤΑΣ

Η κάμερα της θρησκευόμενης Ράμα Μπερστάιν περιφέρεται στη βαθιά συντηρητική και ιδιαίτερα περικόλειστη χασιδική κοινότητα των Ορθόδοξων Εβραίων. Σε αυτήν, ένα 18χρονο κορίτσι καλείται από την οικογένειά της να παντρευτεί τον άλλοτε σύζυγο της νεκρής αδερφής της - και πατέρα των ανιψιών της - ώστε εκείνος να μη φύγει μακριά από την οικογένεια αλλά και την αυστηρή θρησκευτική κοινότητα στην οποία ανήκει.

Πρώτα απ' όλα η ταινία λειτουργεί εντελώς αποκαλυπτικά σχετικά με το πώς κινούνται οι Ορθόδοξοι Εβραίοι εντός της κοινότητάς τους. Ξαν να πρόκειται για έναν άλλο κόσμο, ή αλλιώς έναν κόσμο μέσα στον ήδη υπάρχοντα, με αυστηρές επιταγές, απαράβατους κανόνες και το λόγο του Θεού πάνω απ' όλους και όλα. Εν συνεχεία μιλάει για μια ιστορία "τρέλας" που ουσιαστικά καταργεί τους ανθρώπινους κανόνες προκειμένου να τηρηθούν τα κλειστά πλαίσια της οικογένειας και της κοινότητας.

ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΠΟΥΛΑΚΟΣ

RAMA BURSSTEIN

Γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη το 1967. Αποφοίτησε από τη Σχολή Κινηματογράφου και Τηλεόρασης Sam Spiegel της Ιερουσαλήμ το 1994. Στην πορεία έγινε θρησκευόμενη και μετά την αποφοίτησή της αφιερώθηκε στην προώθηση ταινιών ως εργαλείων αυτοέκφρασης μέσα στην ορθόδοξη κοινότητα. Έγραψε, σκηνοθέτησε και ανέλαβε την παραγωγή για ταινίες της ορθόδοξης κοινότητας. Διδάσκει σκηνοθεσία και σενάριο σε διάφορες σχολές κινηματογράφου και τηλεόρασης της ορθόδοξης κοινότητας, όπως οι: Ma'ale Film School, Yad Benjamin - Σχολή Κινηματογράφου για τη Γυναίκα, Ulpena Arts School της Ιερουσαλήμ. Το Fill the Void είναι η πρώτη της μεγάλου μήκους ταινία.